

Preot dr. Laurențiu RĂDOI

ARHIEPISCOPIA RÂMNICULUI, UN NOU ÎNCEPUT

Este una dintre aparițiile de seamă ale anului 2014 în Eparhia Râmnicului, publicată la Editura Antim Ivireanul din Râmnicu-Vâlcea, prin grija distinsului cercetător Eugen Petrescu, un harnic tipograf, pasionat de trecutul istoric al țării *lupilor getici*. Răsfoind această carte, tipărită sub egida Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, Filiala Județeană Vâlcea, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înțelegem dintru început că a fost întocmită în memoria poetului Mihai Eminescu, ca un pios omagiu, pe măsura importanței și a talentului *omului deplin al culturii române*. Lăudabila inițiativă îi aparține actualului ierarh râmnician, care, la doar câteva zile de la întronizare, a atras atenția întregii suflări vâlcene prin manifestările comemorative dedicate împlinirii a 125 de ani de la mutarea în Țara de peste veac a *Lucafărului poeziei românești*. Ca o consecință firească a admirației față de *sfântul precurat al ghiersului românesc*, atmosfera de aleasă trăire spirituală și culturală s-a încheiat pe platoul din incinta Centrului Eparhial, unde a fost plantat un tei în amintirea poetului *nepereche* și a teiului din Parcul Copou din Iași, cunoscut și sub numele de *Teiul lui Eminescu*.

Pornind de la acest popas aniversar, realmente atrași de importanța momentului, dar și de fila nouă ce s-a deschis în istoria Eparhiei Râmnicului, prin alegerea și întronizarea noului arhiepiscop, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, s-a conturat prezenta carte, rod al ostenețelor cărturărești a mai multor personalități prezente la fastuosul eveniment.

În ceea ce privește conținutul lucrării, cunoscutul publicist vâlcean a acordat, în primul rând, o importanță deosebită ceremoniei întronizării noului arhipăstor, evocând, printre altele, mesajul sensibil, transmis de Înaltpreasfinția Sa, din care ne luăm îngăduința a prezenta câteva rânduri: *Pornesc în activitatea mea de Arhiepiscop al Râmnicului ocrotitori având pe Bunul Dumnezeu și pe Sfinții Săi: Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Sfântul Ierarh Antim Ivireanul, Sfântul Cuvios Grigorie Dascăl, Sfântul Cuvios Antonie de la Iezerul și Sfinții Martiri Brâncoveni, cu nădejdea că voi depăși toate obstacolele inerente pe care le voi întâlni de-a lungul timpului...*

Cu aleasă prețuire, în atenția autorului stau apoi câteva crâmpie din viața și activitatea înaltului ierarh, fost stareț al mănăstirii Radu Vodă din Capitală (1999-2006), exarh și episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor (1999-2014), cu o intensă preocupare pe plan editorial și administrativ, apreciat de Președintele României cu Ordinul „Meritul Cultural” în gradul de Comandor. De bună seamă, au fost evidențiate și strădaniile didactice desfășurate ca profesor de Religie la diverse școli din București, activitățile filantropice, dar și misiunile încredințate, în repetate rânduri, la Biserica „Sfântului Mormânt” din Ierusalim pentru a aduce în țară Lumina Sfântă.

Din capitolul intitulat *Credință și cultură în cetatea Râmnicului*, aflăm câteva gânduri și impresii din partea partici-

panților la memorabilul eveniment dedicat lui Mihai Eminescu, ca o încununare a slujbei de pomenire din Catedrala arhiepiscopală. Răsfoind paginile închinare *voievodului slovei românești*, întâlnim vibrante alocuțiuni susținute de arhierul vâlcean, de scriitorii Ioan St. Lazăr și Mihai Sporiș, dar și sincere aprecieri din partea altor personalități din lumea culturală, ca un prinos de recunoștință adus *omului complet*. Nu ne propunem

să evidențiem aici toate creațiile literare strănse în prezenta lucrare, dar îi putem menționa pe Ion Soare, Alexandru Popescu-Mihăești, Remus Grigorescu, Marinela Belu-Capșa etc., alături de preoții Petre Mateiescu și Laurențiu Rădoi, implicați în viața culturală vâlceană, care, prin tot ce au scris, ne provoacă la reflecție, resimțind nevoia de a reciti operele bădiei Mihai. Desigur că, în această atmosferă pioasă, nu pot lipsi cuvintele poetului Tudor Arghezi: *Din tumultul dramatic al vieții lui s-a ales un Crucificat. Pentru pietatea noastră depășită, dimensiunile lui trec peste noi, sus și peste văzduhuri. Fiind foarte român, Eminescu e universal.*

Așa cum reiese din Cuvântul adresat la final de inițiatorul și îngrijitorul acestui frumos dar făcut iubitorilor de cultură, cititorul avizat, și nu numai, se va convinge ușor, parcurgând întreaga lucrare, că *demnitatea poporului român nu poate fi frântă, că înaintașii ne obligă să perpetuăm în această vatră, să privim spre viitor cu fruntea sus, iar liantul existenței noastre, legătura trecutului cu prezentul și viitorul nostru este Biserica Ortodoxă, Biserica neamului; ea este instituția care, fără întrerupere, timp de aproape două milenii pregătește și asigură viitorul acestui popor mult încercat.*

Privită în ansamblu, valoarea mărețului demers cultural este desăvârșită de albumul de fotografii, immortalizate cu prilejul întronizării Înaltpreasfințitului Varsanufie și a comemorării poetului genial al neamului nostru, *mărturia mândră a sensibilității române în fața literaturii universale*. Avem motive să credem că *Indexul oficialităților*, oamenilor de cultură, preoților și diaconilor participanți la acest ceas aniversar ne ajută să deslușim însemnătatea inițiativei actualului ierarh vâlcean, ce poate marca *un nou început în Arhiepiscopia Râmnicului*.

În concluzie, merită menționată la loc de cinste această apariție editorială, care, prin tratarea amplă și frumoasă evocare a marelui poet național poate sensibiliza orice conștiință românească.

